

דברות קודש

מאת
ב"ק מרן אדמו"ר שליט"א

פרשת קרח

כל הזכויות שמורות
ל'איגוד חסידי בוסטון' {ע"ד}
שע"י קהל 'קדושת פינחס' באסטאן
רח' נועם אלימלך 2 ביתר עילית.

להנצחות לדגל שמחה
או לעילוי נשמת
ניתן לשלוח מייל:

A0799326426@GMAIL.COM

058-325-4668

עיצוב וסדר:
א.י.ש. אשדוד
0527627127

פרשת קרח

ישראל, מה שאין כן אחר גזירת מרגלים ראה שיגזור שיהיו מ' שנה במדבר אז קינא שאליצפן יהיה נשיא מ' שנה.

ולפי דבריו הק' יש לומר דסמיכות פרשת קרח לפרשת שלח היא על דרך עבירה גוררת עבירה, ובבחינת עולם שנה נפש. דהמרגלים דברו על ארץ ישראל שזו פגם בעולם, ועי"ז נגרם להם שנגזר עליהם להיות מ' שנה במדבר דהיינו פגם בזמן, ועי"ז נגרם להם פגם בנפש שקרח חלק על משה.

והנה רש"י מביא (שם יג ב) מהמדרש (במ"ר טז ו) למה נסמכה פרשת מרגלים לפרשת מרים לפי שלקתה על עסקי דיבה שדברה באחיה, ורשעים הללו ראו ולא לקחו מוסר.

ונראה לומר בסמיכות שלש פרשיות אלו, שבשלתם נכשלו בעבירות גדולי עולם. בפרשת

ויקח קרח בן יצהר בן קהת בן לוי ודתן ואבירים בני אליאב ואון בן פלת בני ראובן (במדבר טז א). וכתב רש"י, מה ראה קרח לחלוק עם משה, נתקנא על נשיאתו של אליצפן בן עוזיאל שמינהו משה נשיא על בני קהת על פי הדבור, אמר קרח, אחי אבא ארבעה היו שנאמר (שמות ו יח) ובני קהת וגו', עמרם הבכור נטלו שני בניו גדולה אחד מלך ואחד כהן גדול, מי ראוי ליטול את השניה לא אני שאני בן יצהר שהוא שני לעמרם, והוא מנה נשיא את בן אחיו הקטן מכולם, הריני חולק עליו ומבטל את דבריו, ע"כ.

והקשה הקדושת לוי דלכאורה אינו מובן למה לא חלק תיכף אחר שמינה משה רבינו עליו השלום את אליצפן. ותירץ דאמנם קודם גזירת מרגלים היו ראויים ישראל ליכנס מיד לארץ ישראל על כן סבר קרח שגדולת אליצפן לא יהיה רק זמן מועט דהא בזמן מועט יכנסו לארץ

בהעלותך נכשלה מרים הנביאה בדיבור לשון הרע נגד אחיה משה רבינו, ובחטא המרגלים נכשלו המרגלים שהיו אנשים צדיקים כלשון הכתוב כולם אנשים ראשי בני ישראל המה (שם יג ג). וכמו שמפרש רש"י (שם) כל אנשים שבמקרא לשון חשיבות. ובפרשתנו קרח שחלק על משה.

ואנו רואים שבשלוש פרשיות אלו נכשלו בעבירות גדולי עולם. ואולם אנו אין שום הבנה והשגה בחטאים הללו, וא"א כלל להבין איך נכשלו גדולי עולם באלו העבירות.

והנה פרשתנו מדברת משני ענינים, ענין אחד על מחלוקת קרח ועדתו, וענין השני על מטה אהרן וכ"ד מתנות כהונה שהיו כעין תיקון על המחלוקת של קרח, וכמו שכתב רש"י (שם יח ה), משל למלך שנתן שדה לאוהבו ולא כתב ולא חתם ולא העלה בערכאין, בא אחד וערער על השדה, א"ל המלך כל מי שירצה יבא ויערער לנגדך, הריני כותב וחותם לך ומעלה בערכאין, אף כאן לפי שבא קרח וערער כנגד אהרן על הכהונה, בא הכתוב ונתן לו כ"ד מתנות כהונה בברית מלח עולם, ולכך נסמכה פרשה זו לכאן.

בספר ש"ך על התורה כתב שהתורה מונה והולך העשרים וארבע מתנות בפרשה זו (שם יח ח - יט), ובכל אחת ואחת אומר 'לך נתתים', 'זה יהיה לך מקדש הקדשים', אשר ישיבו לי קדש קדשים 'לך הוא', לכל תנופת בני ישראל 'לך נתתים', כל חלב יצהר וגו' אשר יתנו לה' 'לך נתתים', בכורי כל אשר בארצם אשר יביאו לה' 'לך יהיה', כל חרם בישראל 'לך יהיה', כל פטר רחם וגו' 'יהיה לך', כל תרומת הקדשים וגו' 'נתתי לך'. כל זה לחזק את לבו שלא יחשוב שהוא שליח ציבור ויוכלם מהם, כמו שאמר (ירושלמי ערלה פרק ג הלכה א) סימנא דאכיל מן חבריה בהית מסתכל ביה, לזה אמר לו, הם מביאים לי ואני נותנם לך מתנה, ואתה משולחן גבוה אתה זוכה, ולא תחשוב שנותנים לך פרס, וכל זה כדי שיהיה שלם בעבודתו בלי שום פניה, לומר זה הוא עשיר ומביא קרבנות הרבה ואני נהנה מקרבנותיו, והעני מקריב תור או בן יונה מה הנאה יש לי מקרבנו, אקריב של עשיר קודם, לזה אמר לו לא יהא מגמתך שהוא נותן לך אלא הוא מביא לי ואני מביא לך, לזה יהא שוין בעיניך כשתדע שאינך מקבל ממנו שום הנאה.

כנגד המדה של קרח ועדתו. דאם היה קרח מבין ענין זה שכל מה שיש לאדם בעולמו הוא מאתו ית"ש, אזי גם היה מאמין שהכבוד שמגיע לו הוא מתנת ה', ויקבלו בכל מקרה בלי שום מחלוקת, וכל ענין המחלוקת לא יוסיף לו שום דבר על מה שיתנו לו משמים. ונמצאנו למדים שפרשה זו היא מדה כנגד מדה למחלוקת קרח ועדתו.

ויש להוסיף עוד בענין זה, דהנה במתנות כהונה נאמר (שם פסוק יט) ברית מלח עולם. ונראה לבאר ענין הקשר של ברית מלח עולם למתנות כהונה על פי דברי הרבינו בחיי (ויקרא ב יג) שכתב וז"ל, ברית כרותה למלח מששת ימי בראשית שהובטחו מים התחתונים ליקרב במלח ונסוך המים בחג.

וכן אמרו במדרש מים התחתונים נקראו מים בוכים, ולמה נקראו מים בוכים, כי בשעה שחלק הקב"ה את המים נתן אלו למעלה ואלו למטה התחילו מים התחתונים בוכים וזהו שכתוב (איוב כח יא) מבכי נהרות חבשו. אמר רבי אבא בבכי נתפרשו המים התחתונים מן העליונים, אמרו אוי לנו שלא זכינו לעלות למעלה להיות קרובים ליוצרנו, מה עשו העיזו

היוצא לנו מדבריו שעל הכהנים לידע שהמתנות כהונה שהם מקבלים הם לא מקבלים בזכות עצמם, ואפילו אם הכהן יחזר אחרי המתנות לא יזכה לעוד מתנות, דמתנות אלו הם מתנה מאת השי"ת, שהוא מזכה את הכהנים במתנות אלו משולחן גבוה, וההשתדלות של הכהן לא מעלה ולא ומוריד.

וענין זה שכל מה שיש לאדם בעולמו הוא מתנה מהשי"ת הוא לא ענין ששייך רק למתנות כהונה, אלא הוא דבר שהיה בכלל ויצא מן הכלל, לא ללמד על עצמו יצא אלא ללמד על הכלל כולו יצא, והוא לימוד השייך לכל יהודי כחלק ממדת הבטחון, שעליו לדעת שכל מה שיש לו הוא בעצם מתנת ה', ולא יואיל לו שום השתדלות להוסיף מה שמגיע לו במתנה מהבורא ית"ש. ואמנם זה לא מגרע מחיוב ההשתדלות, אבל עליו לדעת שריבוי ההשתדלות לא יוסיף לו שום דבר, והקב"ה דואג לפרנסתם של כל הברואים בלי קשר להשתדלותם.

והנה כבר אמרנו שענין המתנות כהונה היה תיקון למחלוקת קרח, ולפי דברי הש"ך יובן ביותר המדה שאנו מתקנים במתנות כהונה, שהוא

לא זו בלבד אלא אני כהן בגלל שכשקרא משה מי לה' אלי אזי אבות אבותיי ענו לקריאתו, ואבות אבותיך לא ענו לקול הקריאה, ובזכות זה שענו אז למשה לקול קריאה זו זכו אבות אבותיי שהם וכל הדורות שלהם יהיו כהנים. הרי אנו רואים שעצם זה שקרח רצה להיות כהן לא היה חסרון. אלא החסרון והעונש היה על צורת ואופן הדרך שניסה להשיג הכהונה דרכו, דהיינו ע"י ריב ומחלוקת.

ושמעתי מגבאי בית מדרשנו הר"ר מרדכי שלמה רבינוביץ הי"ו שאמר ביאור על הפסוקים (שם טז ט - י) המעט מכם כי הבדיל אלקי ישראל אתכם מעדת ישראל להקריב אתכם אליו לעבד את עבדת משכן ה' ולעמד לפני העדה לשרתם. ויקרב אתך ואת כל אחיך בני לוי אתך ובקשתם גם כהנה. שלפי פשוטו של מקרא לומדים ובקשתם גם כהונה לשון בתמיהה, וכוונת הכתוב דהיה להם להיות מרוצים בזה שנתן להם הקב"ה עבודת הלויים, ואתם לא די שנתן לכם הקב"ה עבודת הלויים הרי שאתם גם רוצים הכהונה. ואמר ר' מרדכי שלמה שכוונת הכתוב לומר שאם לא די לכם עבודת הלויים ואתם רוצים

פניהם ובקעו תהומות ובקשו לעלות, עד שגער בהן הקב"ה שנאמר (ישעייה מג טז) הנותן בים דרך ובמים עזים נתיבה, (נחום א ד) גוער בים ויבשהו, אמר להם הקב"ה הואיל ולכבודי עשיתן כל כך אין להן רשות למים העליונים לומר שירה עד שיטלו רשות מכם, שנאמר (תהלים צג ד) מקולות מים רבים אדירים משברי ים, ומה הם אומרים אדיר במרום ה', ולא עוד אלא שעתידין אתם ליקרב על גבי המזבח במלח ונסוך המים.

וצריך להבין במה שונה הטענה של המים התחתונים שהקב"ה הצדיקם במה שפייס אותם שעתידין ליקרב על גבי המזבח במלח ונסוך המים, מטענת קרח ועדתו שהקב"ה הענישם.

ונראה לומר דעצם זה שקרח בקש כהונה אינו חסרון, דבאמת צריך כל אחד לשאוף להגיע למצב יותר נעלה. וכמו שידוע שהחפץ חיים שאל פעם יהודי התדע למה אני כהן (כידוע היה החפץ חיים כהן) ואתה אינך כהן, ענה לו היהודי אתה כהן בגלל שאביך היה כהן ואני אינני כהן בגלל שאבי לא היה כהן, אמר לו החפץ חיים אכן שכך הוא אבל

דברות

פרשת קרח

קודש

ה

בברית מלח עולם, לרמז ענין זה שעצם בקשתם לכהונה לא היתה פסולה, אלא החסרון רק באופן הצורה וכנ"ל.

יעזור השי"ת שנדע ונשכיל כי הקב"ה הוא הנותן לכל אחד ואחד כל צרכיו, ועלינו לשאוף ללכת מעלה מעלה בדרכי עבודת ה', עדי נזכה לביאת גוא"צ בב"א.

להתעלות לדרגה יותר גבוהה, דהיינו הכהונה, ובקשתם גם כהונה, תבקשו מהשי"ת שיתן לכם גם דרגה של כהונה והיינו בניחותא. ובקשה כזו היה נחשב בעיני הקב"ה כמו בקשת המים התחתונים שרצו להיות קרובים ליוצרים

ולכן במתנות כהונה שהיה תיקון על המחלוקת קרח נתן להם המתנות

ליל שב"ק קרח תשפ"א - בעיר בני ברק יצ"ו

ר"ה תמוז

שאמר המן, היות שחודש תמוז נפל לחלק של עשו לפיכך בחרו צירוף לפי מילים שאמר נכדו המן.

ובאמצע תפילת מוסף עלה לי רעיון בכונת צירוף הוי"ה היוצא מפסוק 'וכל זה איננו שוה לי, ש'זה' גימטריא שתיים עשרה, והוא רמז לשתיים עשרה צירופי הויה. והפסוק יבואר בדרך זה 'וכל זה' דהיינו כל שתיים עשרה צירופי הויה, 'איננו שוה לי' אינם שוים לצרכים הגשמיים ש'לי, וכך אמר המן. וכמובן שעבודתינו לתקן ענין זה, ואצלנו הוא ההיפך שהצרכים הגשמיים אינם שווים להבחינה של כבוד שמים שמרומז בשתיים עשרה צירופי הוי"ה.

יעזור השי"ת שנזכה לחודש טוב ומבורך בביאת גוא"צ בב"א.

צירוף הוי"ה השולט בחדש תמוז הוא הוה"י, היוצא מהפסוק 'וכל זה איננו שוה לי' (אסתר ה יג) מן הסופי תיבות.

והנה תיבות אלו 'וכל זה איננו שוה לי' אמר המן הרשע, כשראה שהכל הולך כפי רוחו חוץ מהעובדה שמרדכי היהודי עומד בשער המלך ואינו משתחוה לו. וצריכים להבין למה קבעו צירוף הוי"ה לפי מילים שאמר המן.

בספר בני יששכר (מאמרי חודש תמוז אב, מאמר א אות ו) מביא שמבואר בזוה"ק (ח"ב עה:), אשר ניסן אייר סיון נפל בגורל לחלק יעקב, ותמוז אב אלול לחלק עשו.

ולפי דבריו יבואר למה הצירוף של חודש תמוז הוא מהדברים

סעודת ראש חודש תמוז - ב' דר"ח תמוז תשפ"א

הוצאות הגליון נדבת

ידידנו הנכבד הרה"ח ר' **יואל זייס** הי"ו

לדגל שמחת נישואי נכדתו שתחי' בשעטומ"צ למזל"ט
זכו לבנות בית נאמן בישראל על אדני התורה והחסידות,
בנין עדי עד בקשר של קיימא, ודורות ישרים ומבורכים,
ויזכה לרוות רוב תענוג ונחת מכל יוצ"ח,
בבריות גופא ונהורא מעליא.

הוצות הגליון נדבת

ידידנו הר"ד **נחמן פריזנד** הי"ו

לדגל שמחת אידוסי בתו שתחי' בשעטומ"צ למזל"ט
זכו שהזיווג יעלה יפה, וזכו לבנות בית נאמן בישראל
על אדני התורה והחסידות, בנין עדי עד בקשר של קיימא,
ויזכה לרוות רוב תענוג ונחת מכל יוצ"ח.